

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Tredje behandling af lovforslag nr. L 268: Forslag til lov om ændring af lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om gymnasiet m.v. og lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v. (Godkendelse, tilskud og bestemmelser om visse skoler).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 8/5 96. Første behandling 14/5 96. Betænkning 24/5 96. Anden behandling 28/5 96. Tillægsbetænkning 29/5 96. 10 ændringsforslag af Tom Behnke (FP) 30/5 96).

Der var stillet 8 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 10 ændringsforslag af Tom Behnke (FP).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til de stillede ændringsforslag undlader SF at stemme til undervisningsministerens ændringsforslag.

Og med hensyn til Fremskridtspartiets ændringsforslag gør vi det samme. Men jeg vil sige til Fremskridtspartiet, at ændringsforslagene da er et hæderligt forsøg på at løse det problem, der ligger i regeringens lovforslag, nemlig at vi dermed får en særlov, som helt klart bryder med nogle centrale retsprincipper.

Men det, der er problemet med Fremskridtspartiets ændringsforslag, som jo forsøger at gøre loven til en slags hybrid mellem en særlov og en regulær lov, er jo, at de alligevel efterlader en særlov, og derfor er vi nødt til at undlade at stemme til ændringsforslagene.

Men vi synes egentlig, det er meget sympatisk, at Fremskridtspartiet forsøger at kaste en redningskrans ud til regeringen for dermed at sikre en form for retssikkerhed i denne forbindelse, og hvis man gik ind for tankegangen, måtte man da sige, at det er et forsøg på at hjælpe regeringen. Men regeringen vil tilsyneladende ikke tage imod hjælpen.

Men af helt principielle grunde undlader vi altså at stemme til ændringsforslagene, men også af den grund, at selv om disse ændrings-

forslag bliver vedtaget, kan vi under alle omstændigheder ikke stemme for lovforslaget.

Tillad mig samtidig at sige noget om selve loven:

Vi har her til morgen haft en deputation fra en skole, som hedder Samid Skole – og den deputation må så blive den sidste inden lovens vedtagelse – som over for os har tilkendegivet dyb bekymring og frustration over denne lov.

Det er helt tydeligt, at disse mennesker har indladt sig på et samarbejde med Tvindskolerne uden at vide, at det eventuelt kunne få konsekvenser for dem på den måde, som det sker på i dag, og de er efter min opfattelse fuldstændig uskyldige i denne forbindelse.

Det kan godt være, at de har været lidt naive eller lidt ukloge, men under alle omstændigheder må man sige om disse mennesker, at det altså ikke skal gå ud over dem, at man er ude på at ramme resten af Tvindsamfundet.

Derfor synes jeg, at det måtte give anledning til, at de partier, som vil stemme det her lovforslag igennem, måtte få problemer i denne forbindelse.

Det, som jeg også vil sige i den her forbindelse, er, at vi i Folketingets Uddannelsesudvalg har fået klart præciseret, at selv om man fra Tvindskolernes side rejser en sag omkring denne lov og får medhold i, at den er grundlovsstridig, så vedrører det ikke sagens indhold. Det betyder imidlertid ikke, at de dermed automatisk har fået taget deres sag om tilbagebetaling og tilskud op.

Det næste, som vi også har fået svar på i Uddannelsesudvalget, er, at man må sige, at det, vi nu gør, er, at vi fratager nogle mennesker nogle rettigheder med hensyn til at kunne rejse en sag i forhold til det, der har været gældende lovgivning.

Det, vi afviser forslaget med, og som er blevet understreget flere gange, er, at der for det første er tale om en særlov, hvilket antaster grundlovens tretrinnsprincip, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og ganske almindelige anerkendte retsprincipper.

Det næste er, at vi også mener, at det er et brud på den frihedstradition, vi har inden for fri- og højskolebevægelsen. Det er klart, at denne frihedstradition også antaster de mennesker, der misbruger den. Det skal der ikke herske tvivl om. Vi har også mange gange sagt, at det misbrug, der har været, vil vi være med til at komme til livs. Det mener vi er sket med lovforslag nr. L 218 og 219, som vi efter vores opfattel-